

ORD

AFSJUNGNE

VID

**SAVOLAX-KARELSKA
AFDELNINGENS**

FÖRSTA ÅRSFEST

den 21 Mars 1835.

IV 61

Kapitel
Fästeln

Kring Saimens och Ladogas fjärdar och skär
Vi vuxit som bröder tillsammans,
Och åter från hemtjellen samlas vi här,
Och hälse hvarandra med gamman,
Och sjunge en sång för vårt herrliga land,
Och fire en fest för de trofasta band,
Som knyta som bröder oss samman.

Hvems sinne ej gripes med underbar magt
Vid minnet af hemlandets sjöar,
När solen omstrålar, i morgonens prakt,
Dess fjärdar och lunder och öar:
En spegel är ytan, så lugn och så klar,
Men jernet det ligger i troget förvar,
På bottnet af hemlandets sjöar.

Så bröder, all ungdomens glädje och lust
Uppå våra anleten stråle,
Och hälsans och oskuldens sparade must
I kindernes rosor sig måle;
Men alfvar i djupet af sinnet må bo,
Och mandom och kraft och orubbelig tro,
Uppå våra pannor sig måle!

Hvem har ej med undran, på fjällarnas höjd,
Sett furar, som skyarne räcka;
Men gyllene skörden, af vindarne böjd,
När året gått om dem betäcka: —
Så vare för kunskapens säd ej så hård
En jord, att ej fliten, med odling och vård,
Den tvingar att öppna sitt sköte.

Vårt hem det är runornas frejdade hem,
Och ofta uppvaknar det minne,
Som bor i vår själ, ifrån vaggan, af dem,
Då fylles med längtan vårt sinne
Att skåda vår hembygd och nordens igen,
Och nära och lifva vår kärlek till den,
Med barndomens heliga minne.

Men värmdes igen för vår fädernebygd,
Dess sång och dess språk och dess seder,
Att söka förkofran i kunskap och dygd,
Att vinna förtjenster och heder,
Ä lunderna gulna och sommaren flytt,
I vid vishetens källa vi samlas på nytt,
Och hälsa hvarandra med gamman!

